

# MATI BÁCSI,

AZ ÁLLATORVOS

Priit Põhjala

MÓRA

## Mati bácsi, az állatorvos

**M**ati bácsi állatorvos volt, mégpedig a világon a legjobb. Ezt egy oklevél is tanúsította, amely a rendelője falán lógott. Az oklevélen egyértelműen ez állt: „Mati bácsi, a világ legjobb állatorvosa.” Mindenki, aki ki tudta betűzni Mati bácsi macskakaparását, büszkén olvasta e szavakat.

A világ legjobb állatorvosaként Mati bácsi természetesen tetőtől talpig úgy nézett ki, mint egy állatorvos. Fel sem merült senkiben, hogy Mati bácsi matematikus vagy adóhivatalnok vagy manöken vagy esetleg turmixgép lenne. Az arcára volt írva, hogy állatorvos. Meg a ruháira: mind tele volt tevéköpettel meg tigrisnyállal; kecskebogyó, bivalytrágya, szamár-vizelet, rókapisi, galambürülék, makikaki, elefántszéklet és borzszellentés szaga áradt belőlük.

Egyesek alighanem úgy gondolták, hogy Mati bácsi állatorvosnak is született, köpenyben és fecskendővel a kezében. De ez persze nem igaz. Mielőtt állatorvos lehetett volna, bele kellett jönnie az állásba, a járásba, a bilizésbe, a beszédbe, az olvasásba, az írásba és a szorzótáblába. Ezután meg kellett tanulnia számlákat befizetni, az időjárásról beszélgetni, híreket

hallgatni, tapétázni és azt is, hogyan sétáljon el szemrebbetés nélkül az édességespult előtt – vagyis el kellett sajátítania mindazokat a rémes dolgokat, amelyek a felnőttek hétköznapijait kitöltik. Ugyanakkor rendesen eljárt az állatorvos-iskolába, és csak annak elvégzése után lett állatorvos.

Jó, ha tudod, hogy Mati bácsi egészen kis korában még nem is hallott az állatorvosi szakmáról. Akkoriban egészen másról álmodozott.

Ötévesen Mati bácsi például homokvárépítő mérnök akart lenni. Mindaddig, amíg rá nem jött, hogy a mi éghajlatunkon télen nem lenne sok munkája.

Hatévesen Mati bácsi lódítómester akart lenni. De hamarosan ráébredt, ezen a területen túl nagy a konkurencia.

Hétévesen Mati bácsi hullámvasút-tesztelő szeretett volna lenni. De erről a tervéről is le kellett mondania, mivel amikor először feljutott egy hullámvasútra, kisült, hogy nem bírja a magasságot. Sem a gyorsaságot. Sem az átpördülést. Ettől kezdve Mati bácsi már attól rosszul lett, ha meglátta egy hullámvasút képét.

Nyolcévesen Mati bácsi vágya az volt, hogy úrhajós vagy cowboy vagy nyomozó legyen. Minden fiú és sok lány életében elérkezik ugyanis az az idő, amikor úrhajós vagy cowboy vagy nyomozó akar lenni. Mati bácsi a legszívesebben egyszerre mindhárom lett volna: például úrcowboy, aki tehenek eltűnését deríti fel.

Mati bácsi kilencévesen a nemzetek integrációjának harmonizálásáért felelős miniszter vagy a szenzációs szolarizációs reprodukció intézetének docense akart lenni. Azt nem tudta, hogy ezek a szakmák pontosan mit jelentenek, de izgalmasan hangzottak. Hasonlóképp az izgalom miatt szeretett volna

Mati bácsi a fogazófogó-gyártósor vezérlőpanel-operátorává vagy az eretnekek dogmatikus inkvizítorává válni.

Tízéves fejjel Mati bácsi bűnöző akart lenni. De olyan, aki csak jó bűnöket követ el. Például rájleszt az ajtót feszegető betőrőre, a füle mellett eldurrantva egy lufit. Mérsékli a kalóz mint durva ember rossz hírnevét azáltal, hogy a fekete szemkötőjét észrevétlenül rózsaszínűre cseréli. Felborítja a kortárs festésszettel foglalkozó művész munkanapját azzal, hogy eldugja az ecseteit meg az állványát.

Igencsak sok idő telt el, mire Mati bácsi kezdett rájönni, hogy valójában arra hivatott, hogy állatorvos legyen. Te se csodálkozz hát, ha vadvóni-szelídítő vagy babaházkormányfő vagy csúzlival felszerelt kormányú rollerek viszonteladója vagy holdárokutató akarsz lenni, de végül mégis... hát, mondjuk, part menti halász leszel. Az életben néha igazán furcsa dolgok történhetnek!

Jóllehet talán nem annyira furcsák, mint ebben a könyvben, amelyet éppen most kezdtél el olvasni.



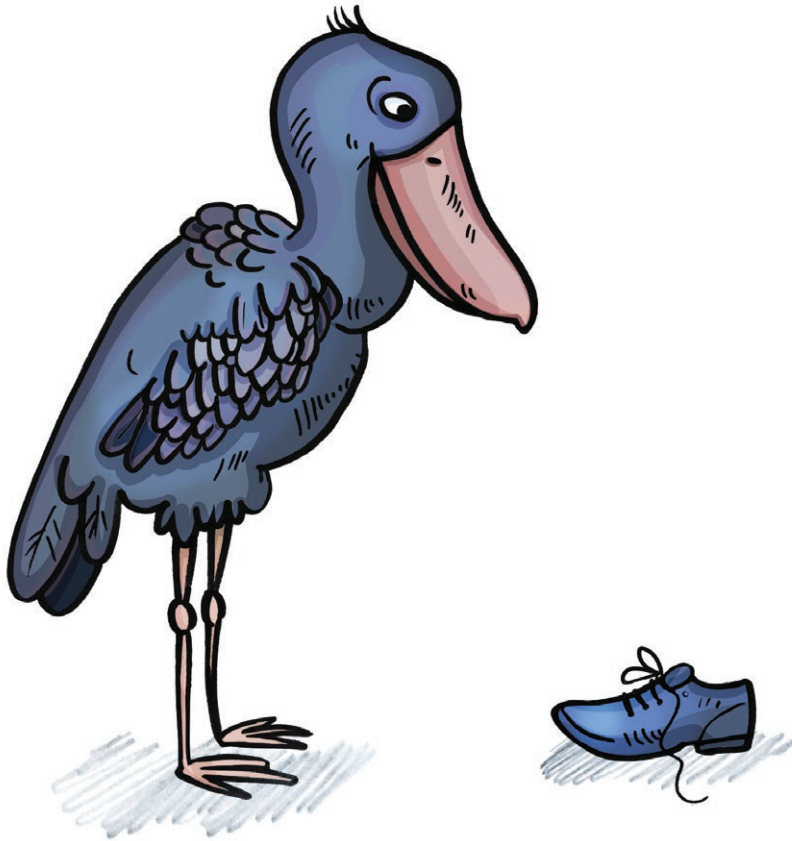
## Kanalasgém és villásfarkú fecske

**M**ati bácsi az állatkertben dolgozott, és szokott is onnan munkát hazavinni. Néha csak egy kis munkát, például egy doboznyi májusi cserebogarat vagy egy siklót; néha nagyobbat, például egy vízibivalyt vagy két zsiráfot. Mati bácsi otthona, egy kétszobás, konyhás belvárosi lakás, zsúfolásig megtelt mindenféle állatokkal. Talán mondanom sem kell, hogy Mati bácsinak felesége nem volt.

8 Mati bácsi lakásában lakott viszont vagy száz kisebb-nagyobb szőrös és tollas, páratlanujjú és párosujjú patás, páncélos és tülkös, ormányos és úszólábas, szárnyas és pikkelyes állat. A nappali bőrkanapéján például egy bőregérraj fészkelte – valahányszor Mati bácsi leült a kanapéra, igencsak sértett visongás hallatszott. Az előszobafal fogását használta ülőrúdnak egy dolmányos varjú. A tálalószekrényben pedig, ahol mások az étkezésüket és az evőeszközeiket tartják, Mati bácsinál egy kanalasgém és egy villásfarkú fecske élt. Igen, kanalas és villás.

Sejtheted a folytatást: a kamrában a régi vicclapok közé egy kacagó sirály fészkelte be magát, a konyhai gyümölcsöstálban





egy kivi hevert, a varródobozban a tűk között egy sül gubbasztott. A mosogatótálcában egy mosómedve lakott, a kocsibeállóban pedig egy jaguár. Talán azt gondolod, hogy a pápaszemes kígyó Mati bácsi szemüvegtokjában élt. Ugyan már, ki él szemüvegtokban? A pápaszemes kígyó a külön neki kialakított üvegládában lakott, amelyet terráriumnak neveznek. Milyen vicces.

10

Mati bácsi cipőszekrényében már jó ideje egy papucs-szőrű madár tanyázott. Ennek a madárnak a csőre tényleg egy papucsra hasonlít, ezért nem csoda, hogy Mati bácsi egy este a munkából fáradtan hazatérve a papucs-szőrű madarat próbálta a lábára venni.

Ezt a véletlen esetet leszámítva Mati bácsi minden vendégéről nagyon lelkiismeretesen gondoskodott. És persze ők is Mati bácsi hasznára voltak. Az elefántot például levélnehezéknek használta. Az orrszarvú szarva kényelmes sapkaakasztóként működött. Mati bácsi leveleit egy bagoly juttatta célba, a cse-repes virágainak földjét pedig giliszták lazították fel. A troli-vezetők sztrájkja idején Mati bácsi egy Przsevalszkij-lovon ment munkába. Amikor kádfürdőt vett, nem gumikacsát, hanem igazi ludat vitt magával a vízbe. A reggelihez a tojást egy strucctól kapta – egyetlen hatalmas tojásból óriási, egy hétre való adag omlettet készített. Mati bácsinak ébresztőórája sem volt, helyette egy kakast használt, amely hétköznapi reggelente kikerikít, szabadnapokon pedig ünnepélyes kukurikút hallatott.

Mostanra már bizonyára felmerült benned a kérdés, hogy a szomszédok hogyan viselték a folyamatos kukorékolást, kotkodácsolást, brekegést, cincogást, hápogást, csipogást, pityogást, ordítást, nyávogást, morgást, csaholást, vonyítást, nyivákolást, kurrogást, nyerítést, prüszkölést, bőgést, nyihogást, bégetést, huhogást, mekegést, dőbögést, totyogást, nyargalászt, sziszegést, szuszogást és pufogást, amit Mati bácsi lakásából éjjel-nappal hallani lehetett. De meg kell mondani, hogy Mati bácsinak szerencséje volt a szomszédaival. Egyetlenegy volt, az is a zeneiskolában dolgozott gondnokként. Ahhoz a rettenetes zajhoz képest, amelyet az iskolában reggeltől estig hallgatnia kellett, a Mati bácsitól kiszűrődő hangok lágy altatónak tűntek, amelyre kellemesen el lehetett szenderedni.